

korrekt. Jeg kan herom henvisse til et Stykke, som er omtalt fra flere Sider, og som nu foreligger trykt. Det bærer Titlen „Skyttefesten i Østmoose“ og er opført ved tvende Forsvarsfester, ifølge dets eget Sigende den 15de og den 17de Oktober 1887 i Maribo. Yderligere Bestyrelse for mit Udsagn fremkom ogsaa fra det ærede Medlem for Horsens (Bajer), ligesom vi Alle kjende de Foreningsreiser, som have været rettede mod Hovedstadens Theatre fra de forskjellige Landsdele, og som have haft en hidsende Indflydelse paa Befolkningen i den paastaede Retning. Men jeg maa saa meget mere glæde mig over at have fremsat disse Bemærkninger her i Salen, som der derved her er fremkommet paa det eneste rette Sted en levende Protest mod Alt, som kan kaldes Chauvinisme i den Retning, jeg har skildret, en alvorlig Protest mod, at der i det danske Folk næres Noget overfor Tyskland, der kan kaldes Revanchetanker. Den er fremkommen saa alvorlig, baade fra Høire og fra Venstre, med den høitærede Krigsminister i Spidsen, her i Salen, saa at vi vel tør sige, at naar vi herefter træffe paa Noget, som ligner Op-hidselse i den Retning, ere vi berettigede til at sige, at den samlede Representation har stemplet dette som aldeles utilbørligt. Jeg mener derfor, at jeg tør sige, at det har været heldigt, at denne Sag er bleven draget frem her i Salen. Det vilde være endnu bedre, hvis vi kunde formaa den høitærede Krigsminister til utvetydig at erklære, at de Forsvarsforanstaltninger, som Ministeriet tilsigter, kun have til Hensigt at gennemføre den Neutralitet, som det maa være af Bigtighed for vort Folk at gennemføre i det Øieblik, Krigen maatte bryde ud i Europa. Den ærede Krigsminister har flere Gange sagt, at det, at anlægge denne Fæstning, skulde være at værne om vor Neutralitet, men jeg ønsker, at han vilde udtale utrykkelig, at Alt, hvad vi indrette af Krigsvæsen, kun har til Hensigt at sætte Danmark i Stand til at værne om den Neutralitet, som vi mene, det bør føre, og som er det eneste politiske Kløge fra vor Side. Hvis Ministeren vil udtale noget Saadant, tror jeg, han derved vil lette det kommende Udvalg væsentlig i dets Arbejder, thi hvorvel Lovforslaget udelukkende omhandler den eventuelle Fæstning, er det klart, at naar det udtrykkelig fra Regeringens Side siges til Udvalget: det tilsigter at støtte og værne Gjennemførelsen af den eventuelle Neutralitet, saa er det klart, at Udvalgets første og vigtigste Opgave maa være at tage under alvorlig Overveielse, hvad der kan fordres, at Danmark gjør, for i givet Fald at kunne gennemføre sin Neutralitet,

at tage under Overveielse, hvorvidt en saadan Fæstning kan indordnes under et saadant Neutralitetsforhold. Naar man gaar ud fra det, at det er Regeringens oprigtige Mening og Villie kun at ville fordre af Lovgivningsmagten, Midler bevilgede til, hvad der ved fælles Overveielse anses for nødvendigt til at hævde Neutraliteten, tror jeg ikke, der kan være Tvivl om, at der kan opnaas en Overenskomst, naar man isøvrigt vil forhandle under Lovens Former. Blandt de Ytringer, der ere faldne fra den høitærede Krigsminister, er der afskillige, som kunde give Haab om, at det kan lykkes. Paa den anden Side er der imidlertid ogsaa Ytringer, der svækkede dette Indtryk. Den høitærede Krigsminister sagde til mig forleden Dag i Anledning af mine første Udtalelser, at han sympathiserede med det, jeg havde sagt — og det har jeg for Resten aldrig tvivlet paa — at her i Landet kan den fulde Sagtyndighed paa alle Lovgivningens Omraader kun findes i denne Bygning for oven og for neden, fordi der findes Alt, hvad der kan konstruere Sagtyndskab. Det sympathiserede han med, men saa sagde han rigtignok tillige Noget, der igjen svækkede det Indtryk, og det var det, at han ogsaa havde sagt os, at han troede, at vi vare meget sagtyndige, og vi skulde blot komme med vore Forsvarsforslag, men i Stedet derfor løb vi Ministeriet paa Ørene med vore forskjellige Forbringere. Det er en feilagtig Opfattelse af den høitærede Krigsminister. Jeg har ikke sagt, at de Enkelte af os vare Sagtyndige; jeg har sagt, at den samlede Sagtyndskab særlig fandtes her, fordi der her foruden dem, der her repræsentere Folkets Opfattelse af de forskjellige Forslag, var til Stede Ministrene, som repræsenterede Regeringens Opfattelse, og som vare her til Stede ikke alene med Ret til at fremkomme med alle Oplysninger, men ogsaa med Pligt til at bringe os de Oplysninger, der fremkom. Derfor er der ingen andre Steder, hvor Sagtyndigheden kan være mere fuldstændig til Stede end netop her, hvor Alt er samlet. Der kan, naar Momenterne ere til Stede, den virkelige Sagtyndighedsdom fremkomme. Altsaa, naar der er afgivet Vota her i denne Bygning foroven og forneden om en Bestemmelse, saa er det Sagtyndighedens Vota; og det er saa godt som disse kunne faaes her i Landet, og kommer man ikke til Enighed i de to Etager, bliver det som hidtil, saa kommer der ikke noget Nyt, saa kan der ikke komme noget Lovgivningsarbejde paa noget Omraade, uden at der sker Brud paa Loven. Men naar den høitærede Krigsminister altsaa ogsaa mener, at det er her, de virkelige afgjørende Vota skulle sælbes,